

Догађаји који у низу, дан за даном, компликују међународни политички, економски и безбедносни амбијент чине компликовану међународну и унутрашњу политичку ситуацију све драматичнијом. Србија је данас земља која саму себе не може да прехрани, годишње јој недостаје три или четири милијарде евра да би одржала бар овакав ниво животног стандарда.

Решења за ову ситуацију која се нуде на политичкој сцени најчешће су израз демагогије и популизма, погрешно схваћеног политичког контекста и слабости политичара да се суоче са истином. Број земаља из којих долазе избеглице, број избеглица и жаришта у свету се готово удесетостручио у последњих тридесет година, безбедносни изразови изазвани новим таласом тероризма и растућих фундаментализама доводе свет у ситуацију да бира међу понуђеним лошим потезима, који ће накнадно компликовати стање у којем се данас налази. Замршена мржа савезништава и непријатељстава између САД, Европске уније, Русије, арапског и муслиманског света никако не указује да ће временом постати једноставнија. Домете економске кризе кроз коју пролази свет нико до краја не уме да сагледа, као што неће моћи да сагледа ни евентуалне даље деобе у оквиру ЕУ, њихов утицај на економску нестабилност и последице онога што се дешава у Грчкој, Шпанији, Португалу, последице терористичких напада у Паризу, британског референдума о отцепљењу или евентуалног немачког заокрета у спољној политици.

На глобалну слику света не можемо да утичемо и то је вероватно јасно сваком осим оном делу политичког спектра или друштва који је рационалан однос према стварности заменио кошмарним митовима и потпуним губитком свести о својој снази, величини и важности. Тај део у Србији, данас, срећом није доминантан. Оно на шта можемо да утичемо је сопствена садашњост и будућност и на то морамо да се концентришемо. Без

обзира колико данас ЕУ изгледа мање примамљиво него што је то била деведесетих година, када смо уместо чланства у растућој заједници која је гарантовала новим чланица брз развитац, изабрали да своју будућност уређујемо грађанским ратовима и сукобом са целим светом, и данас је немогуће замислити бољи оквир у којем би Србија могла да сачува мир, опстанак и створи услове за економски опоравак. Решење супротно овом, у којем ће Србија остати излована, међу чланицама ЕУ, међу чланицама НАТО, у константном сукобу и неразумевању са већином суседних земаља, може изгледати добро само онима који не деле наше интересе или из блиске прошлости нису научили баш ништа. Оно што је сигурно, у времену пред нама свет ће бити још компликованији него данас. Европска унија ће имати заједничке границе и заједничку безбедносну политику изражену кроз чланство у НАТО. Ми ћемо остати сами, са погрешне стране високих ограда да глумимо некакву војну неутралност што је само синоним за левитирање у руској зони интереса. Србија данас нема новца да одржава функционалну војску, а тешко је и замислити како изгледа функционална војска кад у окружењу имате земље које припадају једном мање или више непријатељском савезу. Константно подгревање сукоба у региону сигурно није интерес Србије и не може бити интерес никог ко нам је стварни савезник.

Теза да се Русија противи нашем уласку у НАТО јер је против ширења овог савеза на исток је бесмислена јер су све земље источно од нас одавно његове чланице. Баш зато, не смемо допустити да постанемо ослонац за политику која свој смисао види у дестабилизацији региона и Европе. Пут до ЕУ води кроз убрзану нормализацију односа са Косовом и БиХ, успостављање мира и сарадње са целим регионом, кроз што брже чланство у НАТО и заједничку спољну и безбедносну политику. За сваки други сценарио више немамо времена, новца, људи. Рационалних разлога никад нисмо ни имали.

Оспоравања чланства Србије у НАТО углавном се крећу од једноставних увреда до подсећања на прошлост која нам је свима заједничка. Аргументи су углавном погрешни или их нема. На увреде смо оуглали. Прошлост је била страшна и морамо бити мудри да нам се не понови. У НАТО је јефтиније и безбедније него ван њега. За две или три године опет ће се видети да смо били у праву, али од тога нећу имати ништа ни ја ни Србија. Важно је да Србија данас донесе праве одлуке и да она буде у праву.

(Данас)